

അസ്സുഖ്റുഫ് (സുവർണാലങ്കാരം)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 89

പരമകാരൂണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

حَمِّ ① وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ② إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ③
وَإِنَّهُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ④ أَفَتَضْرِبُ
عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ⑤

1. ഹാ-മീ.
2. സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് സത്യം.
3. തീർച്ചയായും നാം ഇതിനെ അറബി ഭാഷയിലുള്ള വ്യക്തത ആക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി.
4. തീർച്ചയായും ഇത് മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉള്ളതത്രെ. (അത്) നമ്മുടെടുത്തു ഉന്നതവും വിജ്ഞാനപൂർണ്ണവും ആകുന്നു.
5. നിങ്ങൾ അതിരൂപിട്ട ജനമായതിനാൽ (നിങ്ങളെ) ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് (ഇത്) സന്ദേശത്തെ നിങ്ങളിൽനിന്നും നിശ്ശേഷമായി നാം മറിക്കുകയുണ്ടോ?

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑥ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑦ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَنْ مِثْلُ الْأَوَّلِينَ ⑧ وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑨ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑩ وَالَّذِي نَزَّلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ⑪

6. പൂർവ്വ സമുദായങ്ങളിൽ നാം എത്രയോ പ്രവാചകന്മാരെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്.
7. ഏതൊരു പ്രവാചകൻ അവരിലേക്ക് വന്നെത്തിയാലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.
8. അതിനാൽ ഇവരെക്കൊണ്ട് ശക്തിയിൽ ഏറെക്കുറുത്ത അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു; പൂർവ്വികരുടെ (ഇത്) മാതൃക കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.
9. ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതാരെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചാൽ തീർച്ചയായും അവർ പറയും: ‘‘പ്രതാപിയും സർവ്വജ്ഞനുമായവനാണ് അവയെ സൃഷ്ടിച്ചത് എന്ന്.’’

10. നിങ്ങൾക്കായി ഭൂമിയെ ഒരു തൊട്ടിലാക്കിത്തരുകയും, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് പാതകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവൻ; നിങ്ങൾ നേർവഴി പ്രാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി.

11. ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു തോതനുസരിച്ച് വെള്ളം വർഷിച്ചുതരുകയും ചെയ്തവൻ. അങ്ങനെ അതുമൂലം നിർജീവമായ രാജ്യത്തെ നാം പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം (ശവക്കുഴികളിൽനിന്നും വീണ്ടും)നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടും.

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْمُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ
 ⑫ لِيَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
 وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ⑬ وَإِنَّا إِلَى
 رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ⑭

12. എല്ലാറ്റിനെയും ഇണകളായി സൃഷ്ടിക്കുകയും നിങ്ങൾ കയറിപ്പോകുന്ന (വാഹനങ്ങൾ)കപ്പലുകളും കന്നുകാലികളും നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തവൻ.

13. അവയുടെ പുറത്ത് നിങ്ങൾ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുവാനും എന്നിട്ട് അതിന്റെ പുറത്ത് നിങ്ങൾ ഇരിക്കവേ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ സ്തുരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പറയുവാനും വേണ്ടി: ഇതിനെ ഞങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! (അവന്റെ അനുഗ്രഹമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ) ഞങ്ങൾക്കതിനെ ഇണക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

14. ‘‘തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലേണ്ടവരാണ്.’’

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ⑩ أَمْ
 اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ⑪ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا
 ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ⑫ أَوْ مَنْ
 يُنشِئُ فِي الْحَلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ⑬

15. അവർ (ഈ ജനം) അവന്റെ അടിമളിൽ ചിലരെ അവന്റെ ഭാഗമാക്കി (അഥവാ മക്കളാക്കി) വെച്ചിരിക്കുന്നു; തീർച്ചയായും മനുഷ്യൻ വ്യക്തമായി നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെയാണ്.

16. അതല്ല, (അല്ലാഹു) താൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പെൺമക്കളെ തനിക്കായി സ്വീകരിക്കുകയും ആൺമക്കളെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം തരികയും ചെയ്തുവെ ന്നോ?

17. അവരിലൊരാൾക്ക് കരുണാവാരിധിയായ (അല്ലാഹുവോട്) അവർ ചേർത്തിപ്പറയുന്നതിനെ (പെൺ കുഞ്ഞിന്റെ ജനനത്തെ) കുറിച്ചു ശുഭവാർത്ത

അറിയിച്ചാൽ അവന്റെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടതായിത്തീരുകയും അവൻ അത്യധികം ദുഃഖിതനാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

18. ആഭരണങ്ങളണിയിച്ചു വളർത്തപ്പെടുന്ന, തർക്കങ്ങളിൽ തന്റെ (ന്യായം) തെളിയിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരാളാണോ (അല്ലാഹുവിനു സന്താനമായി കൽപിക്കപ്പെടുന്നതാ?)

وَجَعَلُوا اللَّمَاتِ كَةَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِذْ شَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

19. പരമകാര്യണികന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) ദാസന്മാരായ മലക്കുകളെ (മാലാഖമാരെ) ഇവർ സ്ത്രീകളായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ(മലക്കുകളുടെ) സൃഷ്ടിക്കു ഇവർ സാക്ഷികളായിരുന്നോ? ഇവരുടെ സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും, (അതെക്കുറിച്ച്) ഇവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാണ്.

20. അവർ പറയുന്നു: 'പരമകാര്യണികൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ (മലക്കുകളെ) ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. അതെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ഒരറിവും ഇല്ല; അവർ ഉഘിച്ചു പറയുക മാത്രമാകുന്നു.

21. അതല്ല; നാം ഇവർക്കു ഇതിനു മുമ്പു വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അവരതു മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും (ആണോ)?

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

22. അല്ല! അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ഒരു മാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവരുടെ പാത പിന്തുടർന്നു നേർവഴിയിൽ നീങ്ങുകയാണ്.

23. ഇപ്രകാരം നാം നിനക്കുമുമ്പു പല നാടുകളിലേക്കും മുന്നറിയിപ്പുകാരെ അയച്ചു(പ്പോഴൊക്കെയും) അതിലെ സമ്പന്നർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. 'തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ പിതാക്കൾ ഒരു മാർഗമവലംബിക്കുന്നവരായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാൽപാടുകളെ അനുഗമിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

﴿٢٤﴾ قُلْ أَوْلُوا جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾ فَانظُرْ مَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾

24. അവൻ (മുനനറിയിപ്പുകാരൻ) പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ പിന്തുടരുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ട മാർഗത്തേക്കാൾ നല്ല മാർഗദർശനം നിങ്ങളിൽ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നാലും (നിങ്ങൾ പിതാക്കളെത്തന്നെ അനുകരിക്കുമെന്നോ?)’’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങൾ ഏതൊരു സന്ദേശവുമായി അയക്കപ്പെട്ടുവോ, അതിനെ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു.’’

25. അതുകൊണ്ട് നാം അവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്തു. അപ്പോൾ സത്യനിഷേധികളുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുക.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ
 إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
 فِي عَقْبِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَعَآبَاءَهُمْ
 حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾

26. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവിനോടും ജനതയോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ‘‘തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾ വണങ്ങുന്ന (ദൈവങ്ങളിൽ) നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുന്നവനാകുന്നു.’’

27. എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനിൽനിന്നൊഴികെ. തീർച്ചയായും അവൻ എന്നിക്ക് വഴി കാട്ടുന്നതാണ്.

28. ഇതിനെ (ഇബ്രാഹീം തന്റെ)പിൻഗാമികളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വചനമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ (സത്യത്തിലേക്കു) മടങ്ങേണ്ടതിനായി.

29. അല്ല, ഞാൻ അവർക്കും അവരുടെ പൂർവികർക്കും ജീവിത വിഭവങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു; സത്യസന്ദേശവും അത് വ്യക്തമായി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദൈവദൂതനും അവർക്ക് വന്നെത്തും വരെ.

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ
 ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْيَةِ عَظِيمٍ
 ﴿٣١﴾ أَهْمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

30. എന്നാൽ സത്യം അവരിൽ വന്നപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഇത് മാന്ത്രികമാണ്, ഇതിനെ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു.’’

31. അവർ ചോദിച്ചു: ‘‘ഈ വുർആൻ ഈ രണ്ട് പട്ടണങ്ങളിലെ ഏതെങ്കിലും പ്രമുഖനായ ഒരാൾക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തത് എന്ത്?’’

32. അവരാനോ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹം വീതംവെച്ചുകൊടുക്കുന്നത്? ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ഉപജീവനത്തെ അവരുടെ ഇടയിൽ വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് നാം തന്നെയാണ്. അവരിൽ ചിലരെ (മറ്റു) ചിലർക്കു മീതെ പദവികളിൽ നാം ഉയർത്തി. അവരിൽ ചിലർ (മറ്റു) ചിലരെ

വിധേയരാക്കി എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹം അവർ ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതിനേക്കാളെല്ലാം ഏറ്റം നല്ലതത്രെ.

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ
 أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَكَلَّمُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِن كُنتَ لَذَلِكَ لَمَّا
 مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

33. മനുഷ്യർ (എല്ലാം സത്യനിഷേധികളായ) ഒരൊറ്റ സമുദായം ആയിത്തീരുക യില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, പരമകാരുണികനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്കായി, അവരുടെ വീടുകൾക്ക് വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മേൽപ്പുറകളും അവർക്ക് കയറിപ്പോകുവാൻ (വെള്ളികൊണ്ടുള്ള) കോണികളും നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

34. അവരുടെ വീടുകൾക്ക് (വെള്ളികൊണ്ടുള്ള) വാതിലുകളും അവർക്ക് ചാരിയിരിക്കാനുള്ള (വെള്ളികൊണ്ടുള്ള) കട്ടിലുകളും നൽകുമായിരുന്നു.

35. സ്വർണത്താലുള്ള അലങ്കാരങ്ങളും. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ വിഭവങ്ങളാകുന്നു. പരലോകം നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കുള്ളതാകുന്നു.

وَمَن يَعِشْ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيصٌ لَهُ شَاطِرًا فَهُوَ
 لَهُ قَرِيْبٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَ عَنْ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ
 مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَدِيَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ
 فَبِئْسَ الْقَرِيْبُ ﴿٣٨﴾ وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي
 الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

36. പരമകാരുണികന്റെ ഉൽബോധനത്തോട് അന്ധത നടിക്കുന്നവന് നാം ഒരു പിശാചിനെ ഏർപ്പെടുത്തും. അങ്ങനെ ആ പിശാച് അവന്റെ ചങ്ങാതിയായിത്തീരും.

37. തീർച്ചയായും അവർ (പിശാചുക്കൾ) അവരെ നേർവഴിയിൽ നിന്ന് തടയും. അതോടൊപ്പം തങ്ങൾ നേർവഴിയിൽ തന്നെയാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും.

38. ഒടുവിൽ നമ്മുടെയടുത്ത് വന്നെത്തുമ്പോൾ (തന്റെ കൂട്ടാളിയായ പിശാചിനോട്) അവൻ പറയും: എനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ ഉദയാസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! നീയെത്ര ചീത്ത കൂട്ടുകാരൻ.

39. നിങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കെ, എല്ലാവരും ശിക്ഷയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു എന്ന കാര്യം ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല.

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمَْىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَأَمَّا
 نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا
 عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

- 40. നിനക്കു ബധിരന്മാരെ കേൾപ്പിക്കാനും കണ്ണില്ലാത്തവരെയും വ്യക്തമായ വഴികേടിലായവരെയും നേർവഴിയിലാക്കാനും നിനക്കു കഴിയുമോ?
- 41. നിന്നെ നാം കൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ (തന്നെ) തീർച്ചയായും നാം അവരോട് (അപ്പോഴും) പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നതാണ്.
- 42. അല്ലെങ്കിൽ നാമവർക്കു താക്കീതു നൽകിയ (ശിക്ഷ) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തന്നേക്കാം. തീർച്ചയായും അവരുടെ മേൽ നാം ശക്തിയുറ്റവൻ തന്നെയാണ്.
- 43. അതിനാൽ നിനക്കു നാം ബോധനം നൽകിയത് (വുർആൻ) മുറുകെപ്പിടിക്കുക. തീർച്ചയായും നീ നേർവഴിയിലാണ്.
- 44. തീർച്ചയായും ഈ (വുർആൻ) നിനക്കും നിന്റെ ജനതക്കും ഒരു ഉദ്ബോധനം തന്നെയാണ്. വഴിയെ നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാണ്.

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ
 مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

- 45. നിനക്കു മുമ്പു നമ്മുടെ ദൂതന്മാരായി നാം അയച്ചവരോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക: പരമകാര്യണികനെക്കൂടാതെ, ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വല്ല ദൈവങ്ങളെയും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന്?
- 46. മൂസായെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുത്തേക്കു നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സർവ്വ) ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതനാകുന്നു.
- 47. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അവരിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവരതാ അവയെപ്പറ്റി ചിരിക്കുന്നു (പരിഹസിക്കുന്നു).

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
 وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

- 48. അവർക്കു നാം തെളിവുകൾ ഓരോന്നോരോന്നായി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവയോരോന്നും അതിന്റെ ഇണയെക്കാൾ (മുമ്പത്തേതിനെക്കാൾ) മഹത്തരമാ

യിരുന്നു. ശിക്ഷയാൽ അവരെ നാം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. അവർ (തിന്മ വിട്ട്) മടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّتَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾
 فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۗ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ۖ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

49. അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലയോ ജാലവിദ്യക്കാരാ, നീയുമായി നിന്റെ രക്ഷിതാവുണ്ടാക്കിയ കരാറനുസരിച്ച് നീ നിന്റെ നാഥനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുക. നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് വന്നുകൊള്ളാം.

50. എന്നാൽ അവരിൽ നിന്നും (ആ) ശിക്ഷ നാം നീക്കിയപ്പോൾ അവർ (വാക്ക്) ലംഘിച്ചു.

51. ഫിർഔൻ തന്റെ ജനത്തിൽ വിളംബരം ചെയ്തു; അവൻ പറഞ്ഞു: ‘‘എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഈജിപ്തിന്റെ ആധിപത്യം എനിക്കല്ലേ? ഈ നദികളൊഴുകുന്നത് എന്റെ കീഴിലല്ലയോ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?

52. അല്ല, നന്നെ നിസ്സാരനും വ്യക്തമായി സംസാരിക്കാൻപോലും കഴിയാത്തവനുമായ ഇവനേക്കാളുത്തമൻ ഞാൻ തന്നെയല്ലേ?

53. അപ്പോൾ, ഇവന്റെ മേൽ സ്വർണവളകൾ അണിയിക്കപ്പെടുകയോ ഇവനോടൊത്ത് അകമ്പടിയായി മലക്കുകൾ വരികയോ ചെയ്യാത്തതെന്ത്?

54. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ജനങ്ങളെ വിഡഢികളാക്കി. അതിനാൽ അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു. തീർച്ചയായും അവർ അധർമ്മകാരികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَافًا
 وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

55. അങ്ങനെ അവർ നമ്മെ പ്രകോപിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവരോട് നാം പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു. അവരെ മുഴുവൻ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَافًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

56. അങ്ങനെ അവരെ നാം പിൻഗാമികൾക്കൊരു മാതൃകയും, ഉപമയും ആക്കി.

﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ ﴿٥٧﴾
 وَقَالُوا يَا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ
 خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي
 إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ
 ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعَلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

57. മരയമിന്റെ മകൻ ഒരു ഉദാഹരണമായി എടുത്തു കാണിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നിന്റെ ജനതയിൽ അതിന്റെ പേരിൽ ഒച്ചവെക്കുന്നു.

58. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരാനോ ഉത്തമം, അതല്ല ഇവനോ? അവർ നിന്നോട് ഇതെടുത്ത് പറയുന്നത് തർക്കത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ്. അല്ല! കുതർക്കക്കാരായ ഒരു ജനതയാണ് അവർ.

59. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഒരു ദാസൻ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് നാം അനുഗ്രഹം നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾക്ക് നാം ഒരു മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്തു.

60. നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പകരം നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ മലക്കുകളെ ഭൂമിയിൽ പ്രതിനിധികളാക്കുമായിരുന്നു.

61. അദ്ദേഹം അന്ത്യസമയത്തിനുള്ള ഒരു അറിയിപ്പും (അഥവാ അടയാളവും) ആകുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കുകതന്നെ വേണ്ട. നിങ്ങളെ പിൻപറ്റുക. ഇതാകുന്നു നേരായ പാത.

62. പിശാച് (അതിൽ നിന്ന്) നിങ്ങളെ തടയാതിരിക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَالْبَيِّنَاتِ لَكُمْ بَعْضُ
 الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
 لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ ۖ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

63. വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ഈസാ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള ചിലത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരാൻ വേണ്ടിയും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

64. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുതന്നെയാണ് എന്റെ രക്ഷിതാവു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവു. അവൻ മാത്രം ഇബാദത്തു ചെയ്യുവിൻ (ആരാധിക്കുവിൻ). ഇതാണ് നേരായ മാർഗ്ഗം.

65. (വ്യക്തമായ ഈ പാഠങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടും) അവർക്കിടയിലുള്ള കക്ഷികൾ ഭിന്നിച്ചു. അതിനാൽ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷയാൽ മഹാനാശമുണ്ട്.

66. അവർ ഓർക്കാതിരിക്കെ പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുന്ന അന്ത്യദിനമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാനുള്ളത്?

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾ يَعْبَادِ لَا خَوْفٌ
 عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
 مُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٢٠﴾ يُطَافُ
 عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۗ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ
 الْأَعْيُنُ ۗ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١﴾

67. അന്നത്തെ ദിവസം കൂട്ടുകാരൊക്കെയും പരസ്പരം ശത്രുക്കളായി മാറും. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരൊഴികെ.

68. എന്റെ ദാസന്മാരേ, ഇന്ന് നിങ്ങളൊട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതുമില്ല.

69. നമ്മുടെ വചനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും (മുസംലിമായി)അനുസരണത്തെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവരത്രെ (നിങ്ങൾ).

70. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഇണകളും സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.

71. സ്വർഗത്തിന്റെ തളികകളും പാനപാത്രങ്ങളും അവർക്കു ചുറ്റും കൊണ്ടു നടക്കപ്പെടും. മനസ്സുകൾ മോഹിക്കുന്നതും കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദകരമായതുമൊക്കെ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവിടെ നിത്യവാസികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَنَ كِهَةٌ
 كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ
 ﴿٢٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن
 كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

72. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി നിങ്ങൾക്ക് ഉടമപ്പെടുത്തി തന്നതത്രെ ആ സ്വർഗം.

73. നിങ്ങൾക്കതിൽ ധാരാളം പഴങ്ങളുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കാം.

74. തീർച്ചയായും കുറ്റവാളികൾ നരകശിക്ഷയിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

75. അവർക്ക് (ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം) കുറക്കപ്പെടുകയില്ല. അവർ അതിൽ നിരാശാമൂകരായിരിക്കും.

76. നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവർ തന്നെയായിരുന്നു അക്രമികൾ.

وَنَادُوا يَدْمِيلُكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهِونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

77. അവർ വിളിച്ചു പറയും: ഓ മാലിക! (നരകത്തിന്റെ മേധാവിയായ മാലാവ) താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവ് ഞങ്ങളുടെ മേൽ (മരണം) വിധിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹം (മാലിക) പറയും: നിങ്ങൾ (ഇവിടെ)താമസിക്കേണ്ടവർ തന്നെയാകുന്നു.

78. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് സത്യം എത്തിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അധികപേരും സത്യത്തെ വെറുക്കുന്നവരായിരുന്നു.

79. അതല്ല, അവർ (നമുക്കെതിരിൽ) വല്ല കാര്യവും (പരിപാടിയും) ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവോ? നിശ്ചയമായും നാമും(ചിലതു) ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചവനാകുന്നു.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ لِلرَّحْمَنِ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨١﴾ فَذَرُهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾

80. അതല്ല, അവരുടെ രഹസ്യവും ഗൂഢാലോചനയും നാം കേൾക്കുന്നില്ല എന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അതെ, നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ (മാലാവമാർ) അവരുടെ അടുത്തു (തന്നെ) എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

81. പറയുക; പരമകാര്യണികന് ഒരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവനെ ആരാധിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ ഞാനാകുമായിരുന്നു.

82. എന്നാൽ ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രക്ഷിതാവ്, സിംഹാസനത്തിന്റെ നാഥൻ അവർ പറഞ്ഞുപരത്തുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോ പരിശുദ്ധനത്രെ.

83. അതിനാൽ നീ അവരെ വിട്ടേക്കുക. അവർക്ക് താക്കീതു നൽകപ്പെടുന്ന അവരുടെ ആ ദിവസം അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരെ അവർ അസംബന്ധങ്ങൾ പറയുകയും കളിതമാശയിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

84. ആകാശത്തിലെ ദൈവവും ഭൂമിയിലെ ദൈവവും (ഏകനായ) അവനത്രെ. അവൻ തന്നെയാണ് യുക്തിമാനും എല്ലാം അറിയുന്നവനും.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ
 السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ
 إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ
 اللَّهُ فَأَنْتُمْ يُوقِنُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾
 فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

85. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവസ്ഥിതയിലുള്ളതിന്റെയും ആധിപത്യം ഏതൊരുവനാണോ അവൻ (അല്ലാഹു) അനുഗ്രഹപൂർണ്ണനാണ്. (അന്ത്യ) നാഴികയുടെ അറിവ് അവന്റെ പക്കലാണ്. അവങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
86. അവനെക്കൂടാതെ ഇക്കൂട്ടർ വിളിച്ചു (പ്രാർഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്യുവാൻ അധികാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരൊഴികെ.
87. ആരാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചാൽ തീർച്ചയായും അവർ പറയും, അല്ലാഹുവെന്ന്. എന്നിട്ടും എങ്ങനെയാണ് അവർ (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?
88. 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ! തീർച്ചയായും ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാകുന്നു' എന്ന് അദ്ദേഹം (പ്രവാചകൻ) പറയുന്നതും (അല്ലാഹു അറിയും).
89. അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞു മാറുക; സലാം (സമാധാനം) എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക. അവർ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.
-

